

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019913 17 Кж
Бања Лука, 01.02.2017. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених Т.В. и М.В., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2., 3. и 4. у вези са кривичним дјелима тешке крађе из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и проневјере из члана 348. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Републичког јавног тужилаштва, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019913 17 Кв 2 од 24.01.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 01.02.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба Републичког јавног тужилаштва, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019913 17 Кв 2 од 24.01.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019913 17 Кв 2 од 24.01.2017. године, одбијен је приједлог Републичког јавног тужилаштва, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука (у даљем тексту: Републичко јавно тужилаштво) за продужење притвора према осумњиченим Т.В. и М.В., против којих се води истрага због кривичног дјела организованог криминала из члана 383 а) став 2., 3. и 4 Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број:49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) у вези са кривичним дјелима тешке крађе из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и проневјере из члана 348. став 3. у вези са ставом 1. истог закона, а који

притвор је осумњиченима био одређен рјешењем судије за претходни поступак тог суда број 11 0 К 019913 16 Кпп 3 од 28.12.2016. године.

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавило Републичко јавно тужилаштво, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњиченима продужи притвор у трајању од 2 (два) мјесеца.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, жалба доводи у питању закључак побијаног рјешења о непостојању посебног притворског разлога за продужење притвора према оба осумњичена, прописан у одредби члана 197. став 1. тачка б) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Приговоре жалбе овај суд оцјењује неоснованим, јер је првостепени суд у образложењу побијаног рјешења дао детаљне и јасно образложене разлоге за свој закључак да нису испуњени посебни притворски разлози из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, да се према осумњиченима Т.В. и М.В. продужи притвор и поред тога што је доказано постојање основане сумње да су исти починили кривично дјело које им се наредбом о спровођењу истраге ставља на терет.

Наиме, по оцјени овог суда, првостепени суд је правилно нашао да су разлози из приједлога уопштени и апстрактни и да исти не упућују на закључак да постоји основана бојазан да ће боравком на слободи, осумњичени уништити, сакрити, измијенити или фалсификовати доказе или трагове важне за кривични поступак. Осим тога, у приједлогу за продужење притвора се не наводи да је током протеклих мјесец дана пронађена и једна нова локација на којој су пронађени докази или трагови важни за кривични поступак, а исте околности за овај притворски основ су биле наведене и у приједлогу за одређивање притвора, у којем се указивало да нису откривене све локације на којима су осумњичени скривали отуђено дизел гориво, те да ће се у даљем току истраге интензивно радити на откривању тих локација.

Исто тако, супротно жалбеним приговорима, побијано рјешење је правилно утврдило да не постоје ни нарочите околности које указују да би боравком на слободи, осумњичени Т.В. и М.В., утицали на свједоке и саизвршиоце, обзиром да тужилац у свом приједлогу није навео конкретне чињенице које би указивале да би осумњичени боравком на слободи могли ометати кривични поступак утицајем на свједоке које тужилац планира саслушати у даљем току истраге, те и на остале осумњичене.

Надаље, осим против осумњичених Т.В. и М.В., Републичко јавно тужилаштво спроводи истрагу и против још 23 лица који се налазе на слободи, којима се (како то произилази из Наредбе о спровођењу истраге) такође ставља на терет извршење истог кривичног дјела, извршеног заједно са обојицом осумњичених или само са осумњиченим Т.В., дакле којима се ставља на терет да су били чланови злочиначког удружења и да су починили више тешких крађа

са осумњиченим. Притом, већи број осумњичених је на слободи и саслушани су (неки од њих од стране овлаштених службених лица, а неки од њих и од стране тужиоца), а такође су саслушани и осумњичени Т. и М.В., па су њихови искази обезбјеђени, због чега је по оцјени овог суда, правилно првостепени суд утврдио да не постоје нарочите околности које указују да би боравком на слободи, осумњичени утицали на саизвршиоце.

Из наведених разлога жалба тужиоца није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић